

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ
Γραφεία: ΣΕΙΡΗΝΩΝ 33
ΒΥΡΩΝΑΣ 162 31 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 76 45 280

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

ΕΤΟΣ 20ο
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 68
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
- ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1996

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ - ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ

Όπως κάθε χρόνο έτσι κι εφέτος, στις 24.11.96 ημέρα Κυριακή, πραγματοποιήθηκε θρησκευτική και πνευματική εκδήλωση, από το Δ.Σ. του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών και της Ένωσης των Απανταχού Ρουμελιωτών, για την Παναγία Προυσιώτισσα, προστάτιδα και κυρά της Ρούμελης και των Ρουμελιωτών.

Το πρωί της Κυριακής, πάρα πολλοί Ρουμελιώτες και Ρουμελιώτισσες προσήλθαν και παρακολούθησαν τη θεία λειτουργία, στον Ι. Ναό του Αγίου Νικολάου Πευκακίων στην Αθήνα. Στη θεία λειτουργία χοροστάτησε ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέος Βλάχος, ο οποίος ευλόγησε και άγιασε την εκδήλωση αυτή και έκανε το σχετικό κήρυγμα, με το γνωστό μελίχιο και ήρεμο ύφος.

Όπως ήταν φυσικό αναφέρθηκε στην ετήσια γιορτή της Παναγίας που οργανώθηκε από τους ανωτέρω δύο φορείς και είτε μεταξύ των άλλων: «Η αγάπη των Χριστιανών στην Παναγία και το Θεό δεν είναι ουτοπία και χίμαιρα... η Ορθοδοξία δεν είναι ιδεολόγημα ή κάποια φιλοσοφία, αλλά πίστη... και ότι η Παναγία πρεσβεύει υπέρ ημών...». Στη θεία λειτουργία πήρε μέρος και ο Αρχιμανδρίτης Ανατόλιος Ψυχογιός.

Μετά το πέρας της θείας λειτουργίας, ακολούθησε η περιφορά της Αγίας Εικόνας της Παναγίας της Προυσιώτισσας, είναι αντίγραφο που φιλοξενεί-

ται μονίμως στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου Αθηνών, με τη συνοδεία της Φιλαρμονικής του Δήμου Αθηναίων. Η εικόνα την οποία κρατούσαν Ρουμελιώτες ευσεβείς, έφτασε στην είσοδο και προθάλαμο του Πνευματικού Κέντρου, όπου εψάλη δέηση. Μετά οι Ρουμελιώτες και Ρουμελιώτισσες προσκύνησαν κι εκεί την Ιερή εικόνα και στη συνέχεια εισήλθαν στην Αίθουσα «ΔΕΛΦΟΙ» για την παρακολούθηση του υπολοίπου (Β') μερους του Προγράμματος της εκδήλωσης.

Η αίθουσα ήταν ασφυκτικά γεμάτη και τα καθίσματα δεν έ-

Συνέχεια στη 2η σελίδα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

❖ Πρωτάκουστο για το χωριό μας. Κλέφτες μπήκαν στην Εκκλησία και, αφού έσπασαν το παγκάρι, άρπαξαν όλες τις οικονομίες που βρήκαν.

Οι... «ευθαβικοί» αυτοί «προσκυνητές» μπήκαν από το παράθυρο της βορεινής πλευράς και, αφού... «προσκύνησαν» στο... ταμείο του Ναού, έφυ-

γαν από το παραπόρτι του γυναικωνίτη, παίρνοντας μαζί τους και την... «ευλογία» της Παναγίας.

Δεν πείραξαν τίποτα άλλο. Ήξεραν τι έκαναν... οι χριστιανοί.

Φαίνεται, πως στην Ορεινή Ναυπακτία κυκλοφορεί κάποια σπείρα... «ευσεβών προσκυνητών» των φτωχών ταμείων των Ναών, γιατί ανάλογα κρούσματα ακούστηκαν και σε γειτονικά χωριά.

❖ Αρχισε η αποκατάσταση του καταστρώματος του δρόμου από την Εκκλησία ως του Κατσαούνη τη βρύση, που είχε γίνει αδιάβατος τις βροχερές ημέρες, μετά τις εργασίες για την ανανέωση του Υδραγωγείου.

❖ Διευθετήθηκαν και στρώθηκαν με τσιμέντο οι δρόμοι: Αυτός που ανεβαίνει από την Πλατεία στα Βλαχεία και Αυτός που κατεβαίνει στα Μπαλαφτέικα.

❖ Συνεχίζονται οι εργασίες κατασκευής της 24ης Επαρχιακής Οδού και στο τμήμα: Αράχωβα - Νεχώρι. Τελείωσαν, όπως πληροφορούμαστε, οι χω-

Συνέχεια στη 2η σελίδα

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ

Αθήνα Δεκέμβριος 1996

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας

καλεί

όλους τους Νεχωρίτες και τις οικογένειές τους στην εκδήλωση για το κόψιμο της Πρωτοχρονιάτικης πίτας, που θα γίνει στις 11 Ιανουαρίου 1997, ημέρα Σάββατο και ώρα 6.30 μ.μ. στην αίθουσα του Συλλόγου μας, που βρίσκεται στην οδό Σειρήνων 33 στο Βύρωνα.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
Παντελ. Μέρμηγκας
Η Γεν. Γραμματέας
Κική Φούρλα

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΙΕΡΑΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ

Το διήμερο 27 και 28 Σεπτεμβρίου 1996 πραγματοποιήθηκε στη Ναύπακτο το πρώτο Ιερατικό Συνέδριο της Ιεράς Μητροπόλης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, με γενικό θέμα: «Η προσωπικότητα του Ιερέως και το έργο του».

Την πρώτη μέρα έγιναν οι εισηγήσεις:

❶ Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη κ. Ιεροθέου, με θέμα: «Η προσωπικότητα του Ιερέως».

❷ Του Αρχιμανδρίτη π. Σπυρίδωνα Λογοθέτη ιεροκήρυκα και ηγουμένου της Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναυπάκτου, με θέμα: «Η λειτουργική ζωή του

Ιερέως» και

❸ Του Πρωτοπρεσβυτέρου π. Νικολάου Μασγάλα, με θέμα: «Η Ποιμαντική της Ενορίας».

Τη δεύτερη μέρα έγιναν οι εξής εισηγήσεις:

❶ Του Πρωτοπρεσβυτέρου π. Θωμά Βαμβίνη, με θέμα: «Ο Ιερέυς ως πνευματικός Πατέρας» και

❷ Του Πρωτοπρεσβυτέρου π. Αθανασίου Λαουρδέκη, Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου, με θέμα: «Ο Ιερέυς και τα Γραφεία της Ιεράς Μητροπόλεως».

Το συνέδριο παρακολούθησαν όλοι οι εν ενεργεία κληρικοί και πολλοί συνταξιούχοι που προσκλήθηκαν σ' αυτό.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ

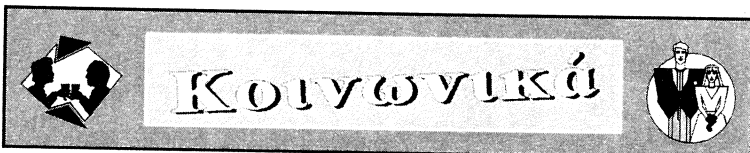
Παραιτήθηκε από το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου μας ο Πρόεδρος του Κων/νος Μάντης, για λόγους κοπώσεως.

Το Διοικητικό Συμβούλιο μετά τη συμπλήρωσή του από τον πρώτο αναπληρωματικό Παντελή Μέρμηγκα, έχει ως εξής:

Πρόεδρος: Παντελής Μέρμηγκας. Αντιπρόεδρος: Κων/νος Μάλλιος. Γ. Γραμματέας: Κική Φούρλα. Ταμίας: Ιωάννης Λειβαδίτης. Μέλη: Βούλα Καλλιά, Χρήστος Λειβαδίτης, Κων/νος Σαλτός.

*Καλές γιορτές
και ευνυχισμένος
ο καινούργιος χρόνος*

Το Δ.Σ.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

* Η κ. Βάλια Γεωργίου Φλώρου γέννησε αγοράκι. Ευχές στους ευτυχείς γονείς.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

* Οι διδες: Δέσποινα Καμπουρογιάννη και Γιώτα Χαλδαίου βάπτισαν στην Αίγινα την κορούλα του Θωμά και της Δώρας Χαλδαίου και την ονόμασαν Ευαγγελία.

* Ο κ. Σταύρος Γκαβάκος βάπτισε το κοριτσάκι του Αθανασίου και της Σούλας Λειβαδίτη και το ονόμασε Αριάδνη.

* Κωνσταντίνο ονόμασε η κ. Μαρία Παπαϊωάννου το αγοράκι του ζεύγους Χρήστου και Αικατερίνης Σεφερλή.

Ευχόμαστε να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

* Έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου: Η δ. Ντίνα Καλλιό και ο κ. Χρήστος Παπαμιχαήλ. Η δ. Μαρία Καλλιό και ο κ. Μαρίνος Μαρκόπουλος.

* Η δ. Δήμητρα Κ. Μάλιου και ο κ. Σπύρος Γκόβτας.

Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

* Έγινε στην Αμερική ο γάμος του κ. Άκη Μπαμπανίκα και της δ. Γεωργίας Γκίνη.

* Στην Αθήνα έγινε ο γάμος του κ. Γεωργίου Κοκορόγιαννη και της δ. Βαγγελιώς Σκουντζούρη.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΠΗΡΕ ΠΤΥΧΙΟ

* Ο Σπύρος Ν. Μπαζιώνης τελείωσε με επιτυχία τις πανεπιστημιακές του σπουδές παίρνοντας το πτυχίο της Μαθηματικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

† Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Φώτιος Σακελίας.

† Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική η Αγλαΐα Κ. Σγάγια.

† Στην Αμερική πέθαναν ακόμη οι: Μπέσσυ Νικ. Μαύρου και Ευστράτιος Τσόγκας.

Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

* Ο Κων/νος Ι. Σβούκας πέτυχε στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών του Πολυτεχνείου της Πάτρας.

Συγχαρητήρια και καλή πρόοδο.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

* Ο Σύλλογος Νεοχωριτών - Ναυπακτίας πρόσφερε στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας το ποσό των 10.000 δρχ. στη μνήμη του Φωτίου Σακελίας.

* Ο κ. Γεώργιος Μαρκόπουλος στη μνήμη του Σωτήρη Χολέβα πρόσφερε στο Σύλλογό μας το ποσό των 5.000 δρχ.

Συνέχεια από την 1η σελίδα
φθασαν για όλους. Ετίμησαν με την παρουσία τους προσωπικότητες της Ρούμελης, πρώην πρωθυπουργοί, Υπουργοί, Βουλευτές, Καθηγητές Πανεπιστημίου, Ανώτατοι Δικαστικοί, Δημόσιοι Λειτουργοί, Τραπεζίτες, Στρατιωτικοί, Αστυνομικοί και άλλα ισότιμα μέλη του Π.Κ.Ρ. και της Ε.Α.Ρ.

Τον Πρόεδρο του Π.Κ.Ρ. κ. Αθ. Τομαρά παρουσίασε ο κ. Τρίτσας, ο οποίος τον κάλεσε να ανέβει στο βήμα. Ο κ. Τομαράς απηύθυνε θερμό χαιρετισμό και ευχαριστίες προς όλους τους παρευρισκομένους και στη συνέχεια αναφέρθηκε σε βιογραφικά στοιχεία του βασικού ομιλητή της εκδήλωσης κ. ΙΕΡΟΘΕΟΥ. Από τα αναφερθέντα στοιχεία σημειώνονται επιγραμματικά τα εξής:

— Γεννήθηκε στα Γιάννενα και φοίτησε στο Γυμνάσιο Αγρινίου.

— Σπούδασε στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (1969).

— Έγινε πρεσβύτερος και Ιεροκήρυκας.

— Συνέγραψε αρκετά βιβλία. Μερικά βιβλία του μεταφράστηκαν σε 7 γλώσσες. Το βιβλίο «Το πρόσωπο της Ελληνορθόδοξης παράδοσης» βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών.

— Το 1995 εκλέχτηκε Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Αγίου Βλασίου.

Τέλος ο κ. Τομαράς κάλεσε το Μητροπολίτη να καταλάβει το βήμα. Ο Μητροπολίτης ανέβηκε στο βήμα και κατέπληξε όλους με τη βαθυστόχαστη, αναλυτική, εκτενή και βαθειά επισημονική του ομιλία, στην οποία επικαλέστηκε κι άλλες επισημίες όπως ψυχολογία, φιλοσοφία κ.λπ.

Σταχυολογώντας την ομιλία του κ. Ιεροθέου σημειώνονται συνοπτικά τα ακόλουθα:

«Μετά το θρησκευτικό πανηγύρι στην Εκκλησία του Αγίου Νικολάου, ήρθαμε εδώ για να συνεχίσουμε την εκδήλωση...

Στην πρώην Μητρόπολη Ναυπακτίας και Ευρυτανίας υπάρχουν δύο ιερές μονές της Παναγίας, η Ι.Μ. Προυσιώτισσας και η Ι.Μ. Αμπελακιώτισσας. Πρόκειται για την ίδια Παναγία, τη Μητέρα του Χριστού. Το όνομά της αλλάζει λόγω τόπου προέλευσης, δηλ. η μία ήρθε από την Προύσα της Μ. Ασίας και η άλλη από τα Αμπελάκια Θεσσαλίας. Οι ιερές μονές της Ελλάδος αποτέλεσαν Κέντρα Ε-

θνικού Βίου και παράγον Πο-
λιτισμό... Η Παναγία Προυσιώ-
τισσα ονομάζεται και Κυρά της
Ρούμελης. Η Παναγία είναι ι-
στορικό πρόσωπο... Οι Ρουμε-
λιώτες κάνουν πολλές θυσίες
για να προσκυνήσουν την Πανα-
γία Προυσιώτισσα. Τα παλιά
χρόνια πεζοπορούσαν επί 12ω-
ρο, για να πάνε να προσκυνή-
σουν... Η Παναγία είναι η μετά
θάνατον ζώσα...». Η πίστη είναι
σωσίβιο Σωτηρίας.

Στην ωραία αυτή θρησκευτι-
κή και πνευματική εκδήλωση
παραβρέθηκαν και τα Νεχωρίτι-
κα μέλη του Π.Κ.Ρ. κ.κ. Αλεξ.
Φλώρος, Ευθύμ. Μαύρος και
Νικ. Μπαζιώνης.

N.M.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΑ

(ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΠΟΔΟΣΗ)

Δεύτε ιδώμεν πιστοί, που εγεννήθη ο Χριστός.
ακολουθήσωμεν λοιπόν, ένθα οδεύει ο αστήρ,
μετά των Μάγων Ανατολής των Βασιλέων.
Άγγελοι υμνούσιν, ακαταπαύστως εκεί.
Ποιμένες αγραυλούςιν, ωδύν επάσιον,
Δόξα εν υψίστοις λέγοντες, τω σήμερον εν
Σπηλαίω τεχθέντι, εκ της Παρθένου, και
Θεοτόκου, εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας.

Λάτε να δούμε, χριστιανοί,
που ο Χριστός γεννήθη.
Τους Μάγους της Ανατολής
ας πάρουμε κατόπι
ακολουθώντας το στρατί
που δείχνει το αστέρι.
Υμνούνε άγγελοι εκεί
σταματημό δεν έχουν.
Τσοπαναράιοι τραγουδούν
πρεπούμενο τραγούδι
τα πρόβατα φυλάγοντας
ξάγρυπνοι μες τη νύχτα.
«Δόξα στον Ύψιστο Θεό,
που σήμερα γεννήθη,
μες στη σπηλιά της Βηθλεέμ
της Ιουδαίας», λένε,
«αν' την Παρθένα Παναγιά
Θεογεννήτρα μάνα».

n.m.

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Εκδοση Συλλόγου
Νεοχωριτών Ναυπακτίας

Υπεύθυνος Εκδόσεως
ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΤΗΣ
Σειρήνων 33
Βύρωνας 162 32
Τηλ.: 76.45.280

Φωτοστοιχειοθεσία
ηλεκτρονική σελιδοποίηση
Γ. ΔΡΑΝΙΑΣ
Τηλ.: 93.50.572

Τεχνικός σύμβουλος
Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ
Αγρηολάου 20 - Αθήνα
Τηλ.: 52.36.835

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

Από το Εσωτερικό

	Δρχ.
Κωνσταντίνος Κρανιάς	5.000
Μαгдаληνή Γιοβανοπούλου	5.000
Θεόδωρος Καψιώτης	5.000
Φούρλας Β. Χρήστος	5.000

Από την Αμερική

	Δολ.
Σύλλογος Νεοχωριτών Αμερικής	388
Γεώργιος Λόης	200
Κατίνα Μπαμπανίκα (το γ. Ι. Μάλλιου)	50
Μάλλιος Ι. Χρήστος	100
Ανώνυμη	50
Ευθύμιος και Παναγιώτα Πανάγου και Βασιλική Παπακωνσταντίνου	δρχ. 10.000
Μαρία Μούγια	δρχ. 10.000

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

ματουργικές εργασίες και θα
ακολουθήσει η ασφαλιόστρω-
ση. Τα σκαπτικά μηχανήματα
πέρασαν στο Νεχωρίτικο και
εργάζονται στο τμήμα: Φράγ-
μα Ευήνου - Νεχώρι.

Άλλο συνεργείο της Εται-
ρείας, που κατασκευάζει το
δρόμο αυτό, εργάζεται στις
Συκιές εκτελώντας έργα στήρι-
ξης του εδάφους στην κατολή-

σηση που έγινε τον περσινό
χειμώνα.

Συνεχίζονται οι εργασίες
στο Φράγμα του Ευήνου, παρά
την απόλυση πολλών εργα-
τών.

Απομένουν λίγα μόνο μέτρα
για να ολοκληρωθεί το έργο.

Φαίνεται, ότι η παράδοση
του έργου, εκτός απροόπτου,
θα γίνει μέσα στις προβλεπό-
μενες προθεσμίες.

ΤΑΞΙΔΙΑ

ΙΝΔΙΑ

ΝΕΠΑΛ

Η διάθεση και η επιθυμία να γνωρίσουμε χώρες και λαούς που βρίσκονται μακριά μας και ζούν με διαφορετικό τρόπο μας έφερε στην Ινδία και στον Νεπάλ στο τέλος Οκτωβρίου 1996. Είμαστε μια θαυμάσια παρέα με τη γυναίκα μου και την αγαπητή μας Κική Φούρλα μέσα σε ένα γκρούπ 16 επίσης εκλεκτών ατόμων.

Ταξιδέψαμε 12 ημέρες και επισκεφθήκαμε δύο χώρες το Νεπάλ και την Ινδία. Η γενική εντύπωσή μας είναι ότι πρόκειται για μια σημαντική εμπειρία με τεράστιο ενδιαφέρον. Το ταξίδι γενικά ήταν κουραστικό, γιατί χρησιμοποιήσαμε όλα τα μεταφορικά μέσα και κυρίως γιατί στην Ινδία δεν τα πάνε πολύ καλά με την ακρίβεια στις αναχωρήσεις. Αεροπορικό ταξίδι προγραμματισμένο για τις 12 το μεσημέρι γίνεται στις 7 το βράδυ. Είναι κι αυτό μέρος της δύσκολης κατάστασης, που χαρακτηρίζει τη χώρα αυτή.

Η Ινδία είναι μια μεγάλη χώρα και σε έκταση και σε πληθυσμό. Η έκτασή της είναι όσο η Ευρώπη, αλλά ο πληθυσμός της τριπλάσιος, περίπου 900 εκατομμύρια. Είναι η χώρα όπου συναντάς τις μεγαλύτερες πολιτιστικές, θρησκευτικές και γλωσσικές διαφορές. Υπάρχουν πολλές επίσημες γλώσσες και θρησκείες.

Το πολίτευμα της χώρας είναι δημοκρατία και πρέπει να πούμε ότι είναι η μεγαλύτερη δημοκρατία στον κόσμο. Μάλιστα οι Ινδοί, οι μορφωμένοι, είναι περήφανοι για τη δημοκρατία τους. Μέσα στο τρένο γνωρίσαμε έναν Ινδό μηχανικό και με ρώτησε τι γνώμη έχω για τη χώρα του. Όταν του είπα ότι η Ινδία είναι μια μεγάλη δημοκρατία καταχάρηκε. Τις υπόλοιπες παρατηρήσεις μου θα τις αναφέρω παρακάτω. Για να είμαστε όμως μέσα στην πραγματικότητα, πώς να μιλήσεις για δημοκρατία σε μια χώρα που ελάχιστα μετέχει ο λαός; Το 50% είναι αναλφάβητοι, με το μεγαλύτερο πρόβλημα τη φτώχεια.

Φτώχεια και αντιθέσεις

Εχω δει άθλιες συνθήκες ζωής και φτώχεια και δυστυχία, αλλά αυτό που συναντά κανείς στην Ινδία δεν περιγράφεται. Δεν είναι η φτώχεια και ανέχεια που κάνει εντύπωση. Φτώχεια και ανέχεια υπάρχουν σε πολλά μέρη και η χώρα μας έχει γνωρίσει πολύ καλά τη φτώχεια. Είναι παράλληλα ο τρόπος που ζουν τη φτώχεια τους. Άλλο φτωχός μόνο και άλλο φτωχός και βρωμερός και άλλα πολλά μαζί.

Οι αντιθέσεις σ' αυτή τη χώρα είναι κάτι το συνηθισμένο. Φτωχοί και εξαθλιωμένοι (οι πολλοί) από τη μια μεριά και πάμπλουτοι (λίγοι) από την άλλη. Αναλφάβη-

τοι το 50% του πληθυσμού, αλλά και 10 εκατομμύρια απόφοιτοι Πανεπιστημίου. Παλάτια, μέγαρα και βίλες, αλλά και 250 εκατομμύρια άστεγοι. Καμία κοινωνική πρόνοια, αλλά από την άλλη μεριά η Ινδία πυρηνική δύναμη. Έχει εργοστάσια που κατασκευάζει αυτοκίνητα και τρακτέρ, όμως οι απέραντες πεδιάδες οργώνονται με «ζευγάρι βόδια», ή καμήλες.

Για λόγους θρησκευτικούς η αγελάδα στην Ινδία θεωρείται ιερό ζώο και έχει πολλά προνόμια. Δεν τρώνε το κρέας τους και δεν τις σφάζουν. Το τρομερό είναι ότι ζουν μαζί σχεδόν με τις αγελάδες. Έτσι βλέπεις σε μεγαλουπόλεις αγελάδες μέσα στο κέντρο να περιφέρονται. Το πιο σπουδαίο είναι ότι δεν τις ενοχλούν. Δεν διανοείται κανείς να ενοχλήσει αγελάδα που εμποδίζει στο δρόμο ή αλλού. Έχω δει σε κεντρικό σταυροδρόμι και μέσα στη μέση να κοιμάται, να εμποδίζει την κίνηση και κανένας να μην νοιάζεται. Τόσος είναι ο σεβασμός προς τις αγελάδες, που ούτε κορνάρουν για να παραμερίσει. Περιμένοντας στο σταθμό το τρένο, τρεις αγελάδες μπήκαν στις γραμμές του τρένου και ανενόχλητες ψάχνουν για τροφή. Όταν ρώτησα, τι θα γίνει αν έρθει το τρένο και οι αγελάδες είναι στις γραμμές, μου απάντησαν ότι θα περιμένει να φύγουν τα ζώα. Η μεγάλη έκπληξη για μένα, για τους ξένους όλα στην Ινδία ξαφνιάζουν, ήταν όταν στην κεντρική λεωφόρο μπροστά από το Προεδρικό μέγαρο και το μέγαρο της Βουλής, που είναι πράγματι εντυπωσιακό στο Νέο Δελχί, μια αγελάδα μεγαλοπρεπώς τη διέσχισε και βέβαια όλοι σταματούσαν για να περάσει «το ιερό ζώο». Για μας πράγματα ακατανόητα.

Ένα άλλο στοιχείο που εντυπωσιάζει στην Ινδία είναι το πλήθος των μικροπωλητών και των ζητιάνων. Σε κάθε εμφάνιση τουριστών άνθρωποι πάσης ηλικίας και φύλου επιπίπτουν είτε να ζητιανέψουν ή να πουλήσουν διάφορα αναμνηστικά. Πουθενά αλλού δεν έχω δει τέτοιο θέαμα.

Θρησκείες και Παραδόσεις

Οι νεκροί στην Ινδία καίγονται πάνω σε ξύλα συνήθως στην άκρη στα ποτάμια και, ότι απομένει μετά την καύση, το ρίχνουν μέσα στο ποτάμι. Τους φτωχούς τους καίνε σε ηλεκτρικούς φούρνους. Μόνο τους πλούσιους και τους αξιωματού-

χους τους καίνε δημόσια.

Δεν θα αναφέρω τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα της καύσης των νεκρών, αλλά θα ήθελα να πω ότι το τελετουργικό μέρος της προετοιμασίας και της καύσης, μου φαίνεται, ότι προσβάλλει το νεκρό. Τουλάχιστον έτσι το βλέπουμε εμείς της Ορθόδοξης Χριστιανικής Θρησκείας. Έβλεπα έναν ταλαίπωρο «νεκροκάφτη» που για 20 λεπτά προσπαθούσε και δεν τα κατάφερνε, να ανάψει τη φωτιά για να καεί ο νεκρός, που περίμενε στην κορυφή της θημωνιάς με τα ξύλα. Όλα αυτά σε δημόσια θέα με φωτογραφίες και βιντεοκάμερες από τους τουρίστες.

Το όνειρο και το τάμα κάθε Ινδού, που είναι στο θρήσκευμα Ινδουιστής, είναι να πάει τουλάχιστο μια φορά στη ζωή του στον Ιερό ποταμό Γάγγη και να βουτήξει στα νερά του το πρωί με την ανατολή του Ήλιου και έτσι να εξαγνιστεί. Αυτό γίνεται κοντά σε ναούς του Θεού Σίβα, που είναι σαν το Δία της Αρχαίας Ελλάδος. Το θέαμα αυτό το ζήσαμε στην πόλη Βαρανάσι ή Μπεναρές που είναι χτισμένη δίπλα στο Γάγγη. Βρεθήκαμε μέσα σε βάρκα στο Γάγγη στις 5 η ώρα το πρωί με την ανατολή του ήλιου, για να δούμε το θέαμα.

Πράγματι εκατοντάδες Ινδοί όλων των ηλικιών μπήκαν στο ποτάμι για να εξαγνιστούν, ένα ποτάμι βρώμικο και μολυσμένο. Στο ποτάμι καταλήγει όλη η βρωμιά της πόλης, στο ποτάμι πετούν τις στάχτες και τα αποκαϊδια από τους νεκρούς και λίγα μέτρα παρακάτω οι «πιστοί» λούζονται και ειδικώς πλένουν τα δόντια τους. Πώς να μη θερίζουν οι επιδημίες; Στην Ινδία ενδημούν πολλές ασθένειες, που κατά καιρούς παρουσιάζουν εξάρσεις. Αυτό τον καιρό υπάρχει επιδημία Δαγγείου πυρετού με 500 μέχρι τώρα νεκρούς. Ακόμα υπάρχει ελονοσία και χολέρα.

Περιβάλλον - Πολιτισμός

Η Ινδία δεν έχει μόνο τα άσχημα που περιγράψαμε. Έχει ομορφιές, έχει πολιτισμό, έχει παραδόσεις. Έχει πολλές φυσικές ομορφιές και τουλάχιστο στις περιοχές που πήγαμε, το τοπίο ήταν ήμερο και πράσινο και συχνά όμορφο. Έχει εντυπωσιακά κάστρα, πολυτελή και μεγάλα παλάτια που όμως στέγαναν τη ματαιοδοξία των Βασιλέων και Μαχαραγιάδων.

Έχει μνημεία παγκόσμιας φήμης, όπως είναι ο ναός στο

Κατζουράχο και το διάσημο μνημείο το ΤΑΖ ΜΑΧΑΛ. Το μνημείο αυτό χτίστηκε πριν από 350 χρόνια από τον αυτοκράτορα Σαν Τζαχάν στη μνήμη της γυναίκας του Μαχάλ, που πέθανε στη γέννα του 14ου παιδιού της. Είναι χτισμένο ολόκληρο από λευκό μάρμαρο και εντυπωσιάζει για τη συμμετρία του, την κομψότητα και την απλότητά του. Κάθε μέρα το επισκέπτονταν 10 χιλιάδες άνθρωποι.

Ο πολιτισμός και οι πνευματικές αξίες στη χώρα αυτή έχουν βαθιά επηρεαστεί από τη θρησκεία, που κεντρικό νόημά της αποτελεί η πνευματική ολοκλήρωση του ανθρώπου, αλλά με τον τρόπο που αυτοί αντιλαμβάνονται.

Ανάπτυξη της χώρας

Η Ινδία είναι φτωχή χώρα και ο λαός της υποφέρει. Βλέπεις όμως απέραντες πεδιάδες που λογικά θα έπρεπε τουλάχιστο να έχει επάρκεια σε αγροτικά προϊόντα. Ακόμα και άλλες πηγές πλούτου διαθέτει και θα μπορούσε να αναπτύξει βιομηχανία. Τα επίσημα στοιχεία λένε ότι έχουν γίνει μεγάλα βήματα στην οικονομική ανάπτυξη, αλλά αυτό δεν φαίνεται να γίνεται αισθητό στο λαό.

Έχω την εντύπωση ότι η Ινδία θα αργήσει πολύ να αναπτυχθεί και να βελτιώσει το βιοτικό επίπεδο του λαού της. Κάπου γι' αυτό δε φταίει μόνο η ελλειψη κεφαλαίων και μέσων. Φταίει η νοοτροπία τους. Όταν οργάνουν τις απέραντες πεδιάδες με βόδια και καμήλες, πώς είναι δυνατό να έχουν απόδοση στη σοδειά;

Οι παραδόσεις τους, οι θρησκευτικές αντιλήψεις και οι κοινωνικές προκαταλήψεις δύσκολα θα αφήσουν αυτή τη χώρα να αναπτυχθεί.

Ποιος θα τολμήσει ή θα μπορεί να απομακρύνει τις αγελάδες από τη ζωή των ανθρώπων. Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι οι άνθρωποι και οι αγελάδες ζούν μαζί με ό,τι συνεπάγεται αυτό.

Ποιος επίσης θα μπορέσει να αποτρέψει τους Ινδούς να χρησιμοποιούν τους δρόμους ως ορμητήρια και υπαίθρια αποχωρητήρια;

Στην Ινδία χρειάζεται να αλλάξει η νοοτροπία και παράλληλα να εφαρμοστούν γενναία προγράμματα ανάπτυξης. Τις παρατηρήσεις μου αυτές τις είπα και στον Ινδό μηχανικό στο τρένο και συμφώνησε μαζί μου.

Η δεύτερη χώρα που επισκεφθήκαμε ήταν το Νεπάλ. Πρόκειται για μια μικρή (σε σχέση με την Ινδία) χώρα μεταξύ Ινδίας και Κίνας. Συνορεύει με το Θιβέτ και βρίσκεται κάτω από την τεράστια οροσειρά των Ιμαλαΐων.

Η χώρα είναι ορεινή με πολλά βουνά και με μια τεράστια κοιλάδα, όπου βρίσκονται μερικές πόλεις μεταξύ των οποίων η πρωτεύουσα, η Κατμαντού. Όλη η κοιλάδα είναι όμορφη με ωραία τοπία και θαυμάσιες πλαγιές με άφθονο πράσινο.

Οι κάτοικοι του Νεπάλ είναι πρόσχαροι, ευγενικοί και φιλικοί με τους ξένους. Η Κατμαντού έγινε πασίγνωστη στις δεκαετίες του 60 και 70 για το γεγονός ότι αποτέλεσε το κέντρο συνάντησης των χίπς.

Η συρροή αυτή είχε ως κίνητρο την ελεύθερη διακίνηση ναρκωτικών, που ίσχυε τότε και ιδιαίτερα του κασις που σαν φυτό αφθονεί στη χώρα. Αργότερα ο Βασιλιάς απαγόρευσε τη χρήση και διάθεση ναρκωτικών και έτσι τώρα δεν συναντά κανείς τα παιδιά αυτά.

Υπάρχουν αρκετές ομοιότητες με την Ινδία ως προς τις παραδόσεις και τη θρησκεία, αλλά και διαφορές. Δεν συναντά κανείς εδώ την αθλιότητα της Ινδίας παρά τη φτώχεια, που και εδώ είναι παρούσα. Έχει αρκετά αξιοθέατα κυρίως ναούς και παλάτια και το σημαντικότερο είναι το σπήτι της «Ζωντανής Θεάς» (ΚΟΥΜΑΡΙ). Η Θεά είναι ένα κορψάκι που σε ηλικία 4 ετών επιλέγεται για να παριστάνει τη Θεά. Το κορίτσι μένει εκεί μονίμως με τις φροντίδες των υπηρέτριών. Της εκπληρώνουν όλες τις επιθυμίες και το μόνο που προσέχουν είναι να μην τραυματιστεί και τρέξει αίμα, γιατί έτσι χάνει τη «Θεϊκή της υπόσταση». Μόλις μπει στην εφηβεία επιστρέφει στην οικογένειά της και παύει να είναι «Θεά». Το κορίτσι - Θεά δεν εμφανίζεται στον κόσμο, αλλά, όταν δώσαμε στο φύλακα χρήματα, της φώναξε και βγήκε στο παράθυρο για λίγα δευτερόλεπτα, αλλά με απαγόρευση να τη φωτογραφίσουμε.

Το Νεπάλ παράγει ρύζι, που αποτελεί βασικό στοιχείο διατροφής του λαού. Και στις δύο χώρες τα φαγητά, που σερβίρουν στα ξενοδοχεία, είναι πλούσια σε ποικιλία, αλλά βαριά μαγειρεμένα και καυτερά. Τα ωμά λαχανικά και οι σαλάτες πρέπει να αποφεύγονται και νερό μόνο εμφιαλωμένο. Υπάρχει κίνδυνος γαστρεντερικών διαταραχών.

Φεύγοντας απ' αυτές τις χώρες με πλούσιες και ανάμικτες εντυπώσεις, η ευχή μας ήταν, να βελτιωθεί γρήγορα η ζωή αυτών των λαών, γιατί πράγματι το αξίζουν.

Π. ΒΛΑΧΟΣ

Κεραυνός εν αιθρία έπεσε, η θλιβερή είδηση στο Νεχωρίτικο κόσμο, ότι ο Σωτήρης έφυγε από κοντά μας ξαφνικά και πρόωρα, όρθιος, ενώ περπατούσε στο δρόμο με το εγγονάκι του. Τον πρόδωσε η καλή και ευαίσθητη καρδιά του.

Βαρύ το πένθος, ασήκωτος ο πόνος στα τρία παιδιά του, στη γυναίκα του, στην αδελφή του. Απαρηγόρητοι όλοι τους, για το απίστευτο και ανεπάντεχο αυτό γεγονός. Κανένας δεν περίμενε να πέσει κατακατής στο δρόμο αβοήθητος, αυτός που βοήθησε τόσο κόσμο, με καλοσύνη και αφιλοκέρδεια. Φτωχότερο, από καλούς και χρήσιμους ανθρώπους, έγινε το χωριό μας. Η κηδεία του έγινε στο χωριό, με την πάνδημη συμμετοχή των χωριανών, συγγενών και φίλων.

Επικήδειο λόγο εκφώνησε ο ιερέας του χωριού μας Παπανίκος ο οποίος είπε:

Αγαπητέ μας Σωτήρη, Ο καλοκαιριάτικος κεραυνός που έπεσε χθες το βράδυ στο χωριό μας αντήχησε πολύ μακριά και το θλιβερό γεγονός ακούστηκε παντού, χωρίς όμως όλοι αυτοί που άκουσαν τη θλιβερή είδηση να μπορούν να πιστέψουν ότι είναι πραγματικότητα. Όλοι εμείς, που τούτη την τραγική ώρα βρισκόμαστε δίπλα σου, δεν μπορούμε να πιστέψουμε ότι φεύγεις για πάντα από κοντά μας. Θλιβόμαστε όλοι μας, γιατί για όλους μας ήσαν απαραίτητος και αγαπητός. Πώς να σε κηδεύσω, Αγαπητέ και αδερφέ Σωτήρη;

Τι λόγια να βρω να σου πω κι από πού να αρχίσω;

Γνωρίζεις και ζεις τη φτώχεια από μικρό παιδί και αρχίζεις τον αγώνα της ζωής για να παλαίψεις σκληρά και να σταθείς όρθιος και με αξιοπρέπεια στη ζωή.

Δημιουργείς με υπεράνθρωπες προσπάθειες την αξιοζήλευτη οικογένειά σου και προσφέρεις γι' αυτή μέχρι και χθες ότι περισσότερο και καλύτερο μπορούσες.

Αλλά οι προσφορές σου δεν περιορίζονται μόνο για την οικογένειά σου. Οι καλοσύνες σου και οι φροντίδες σου βγαίνουν και στην κοινωνία στο ίδιο το χωριό σου. Αναλαμβάνεις τις τεράστιες ευθύνες του προέδρου του χωριού μας για πολλά χρόνια, με πάρα πολλά προβλήματα τα ο-

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Ι. ΧΟΛΕΒΑΣ

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΧΩΡΙΑΝΟΣ

ποία σε πίεζαν πολύ και σε στενοχωρούσαν και τα οποία γνώριζα και γω, γιατί συζητούσαμε μαζί τη λύση τους. Κοιμήθηκες πάρα πολλές φορές, αγαπητέ μου Σωτήρη, στο τραπέζι για να φιλοξενήσεις στο σπίτι σου τον κάθε έναν που θα περνούσε από το χωριό μας.

Πρόσφερες πάντα την αγάπη σου και την καλοσύνη σου σε μικρούς και μεγάλους. Εξυπηρετούσες το μικρό παιδί, αλλά φρόντιζες και για τους μεγάλους που δυστυχώς πολλές φορές δεχόσουν και δυσμενή σχόλια και ύβρεις ακόμα, αλλά η μεγάλη σου αγάπη τα συγχωρούσε και τους απαντούσες ευχαριστώ και έφευγες. Η απουσία σου αυτή, αγαπητέ Σωτήρη, τώρα τελευταία φάνηκε πολύ, αλλά από δω και στο εξής θα φανεί ακόμα περισσότερο. Δεν περιορίστηκες όμως στο να προσφέρεις μόνο στην Κοινότητα, αλλά από πολύ νέος με το κάλεσμα και τη φροντίδα του αείμνηστου Παπαχρήστου βοήθησες και εξυπνέτησες μέχρι και χθες ανελλιπώς και την εκκλησία του χωριού μας. Και πού δεν έτρεξες και τί δεν πρόσφερες παραμερίζοντας όλες τις δυσκολίες, γιατί το πίστευες και το ήθελες μέσα απ' την καρδιά σου να προσφέρεις με το παραπάνω και στο χώρο της εκκλησίας του χωριού μας.

Όλοι μας θα σε θυμόμαστε στη θέση σου, αγαπητέ Σωτήρη και όλοι μας θα αφουγκραζόμαστε τη φωνή σου που ακούγαμε τόσα χρόνια από το ψαλτήρι της εκκλησίας μας. Η απουσία σου βέβαια είναι μεγάλη.

Θα λείψεις από την πολυαγαπημένη σου οικογένεια ως σύζυγος ως αδελφός ως παππούς ως προστάτης. Θα λείψεις από το χωριό μας ως προσωπικότητα ως αγάπη ως καλοσύνη ως φιλοξενία ως παρουσία θετική γενικά από όλους μας. Θα λείψεις από την εκκλησία του χωριού μας. Ίσως πολύ νωρίς, γιατί ακόμα ήσαν απαραίτητος και χρήσιμος όχι μόνο στο ψαλτήριο, αλλά γενικά σε όλους μας και στον κα-

θένα μας χωριστά, γιατί δεν έπαφες ποτέ να προσφέρεις και να εξυπηρετείς όλους μας.

Η λύπη μας, αγαπητέ μας Σωτήρη, είναι μεγάλη και ο πόνος μας αβάσταχτος. Όλοι όσοι είχαν την ευκαιρία να σε γνωρίσουν σφίγγουν την καρδιά τους τούτη την τραγική στιγμή, γιατί χάνουν από κοντά τους έναν χαρισματούχο και χαριτωμένο άνθρωπο που δυστυχώς στην εποχή μας είναι πολλοί λίγοι οι άνθρωποι αυτοί. Παρ' όλο που επιστράτευσα όλες μου τις δυνάμεις, αδελφέ μου Σωτήρη, να σε αποχαιρετήσω μ' αυτά τα λίγα και φτωχά λόγια για το άξιο πρόσωπό σου, δεν μπορώ να συνεχίσω ο Θεός να τάξει την ψυχή σου ένθα οι δίκαιοι αναπαύονται.

Αιωνία σου η μνήμη, αδελφέ μου Σωτήρη.

Επίσης εκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου Νεοχωριτών Αθηνών μίλησε η κ. Βούλα Λάμπρα - Καλλιόη η οποία είπε:

«Καταθέτω τα λίγα αυτά λουλούδια στη σωρό σου εκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου Αθηνών. Ο θάνατός σου μας λυπεί αφάνταστα και η απώλεια στο χωριό θα είναι μεγάλη».

Στο μνημόσυνο για τις 40 ημέρες από το θάνατό του, ο κ. Κ. Μάντης Πρόεδρος του Συλλόγου Αθηνών εκφώνησε επιμνημόσυνο λόγο:

Αγαπητέ αείμνηστε Σωτήρη,

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, λόγω αντικειμενικών συνθηκών είχε ελαχίστη παρουσία κατά τη νεκρώσιμη ακολουθία.

Σήμερα αισθανόμεθα την υποχρέωση να τονίσουμε πόσο μεγάλη λύπη αισθανθήκαμε από τον αιφνίδιο και πρόωρο θάνατό σου.

Η απώλειά σου ήταν πλήγμα, όχι μόνον για την οικογένειά σου, αλλά και για όλους τους Νεχωρίτες.

Υπήρξες εξαίρετος οικογενειάρχης και εξαίρετος Νεχωρίτης. Ως Πρόεδρος

της Κοινότητας, αλλά και σαν απλός Νεχωρίτης πρόσφερες παρά πολλά στο αγαπημένο μας χωριό, το Νεχώρι.

Αλλά και στο Σύλλογό μας που υπήρξες μέλος αυτού η προσφορά σου ήταν μεγάλη. Η στενή σου συνεργασία με τον Σύλλογό μας υπήρξε αρμονική και καρποφόρα. Το σπίτι σου ανοιχτό σε κάθε είδους φιλοξενία. Συνετός, πράος, γεμάτος ανθρωπιά ήταν ο χαρακτήρας σου. Το κενό που άφησες τόσον στην οικογένειά σου και σ' όλους τους Νεχωρίτες είναι μεγάλο. Ήσουν πολύτιμος και χρήσιμος και μπορεί να πει κανείς αναντικατάστατος ιδίως σε ανθρωπιά. Μέσα σου υπήρχε χριστιανική αγάπη για τον άνθρωπο, κάτι που είναι σπάνιο σήμερα. Ευχόμεθα ο Θεός να σε κατατάξει μεταξύ των δικαίων.

Η μνήμη σου θα μείνει σ' όλους μας παντοτινή.

Αιωνία η μνήμη σου, αγαπημένε μας Σωτήρη.

Ο αείμνηστος Σωτήρης γεννήθηκε στο χωριό το 1929, εφοίτησε στο Δημοτικό Σχολείο αυτού, το οποίο και τελείωσε.

Αποφάσισε να ακολουθήσει το επάγγελμα του Ράφτη. Αρχικά μαθήτευσε στον Μπάριμπα Αντώνη τον Πλάκα (καλό Ράφτη της εποχής του) και κατόπιν πήγε στο Αγρίνιο, όπου ολοκλήρωσε την Τέχνη του Ράφτη και επέστρεψε στο χωριό, όπου άσκησε το επάγγελμα αυτό.

Μετά την εκπλήρωση των στρατιωτικών του υποχρεώσεων, εγκαταστάθηκε μόνιμα στο χωριό και άσκησε το επάγγελμα του Ράφτη, παίρνοντας παραγγελίες και από τα γύρω χωριά.

Υπηρέτησε το χωριό σε διάφορους τομείς και με διάφορες ιδιότητες. Διετέλεσε 16 χρόνια πρόεδρος της Κοινότητας, από το 1978 έως το 1994 και επί 12 χρόνια Αντιπρόεδρος.

Ο Σωτήρης ως Πρόεδρος και ο Κώστας Χαρμαντζής ως Γραμματέας, αποτέλεσαν ένα καλό και ήσυχο δίδυμο στο Κοινοτικό Γραφείο.

Ήταν επί 35 χρόνια ιερο-

ψάλτης στην Εκκλησία του χωριού, επίτροπος και μέλος της Σχολικής Εφορείας του Σχολείου.

Για αρκετά χρόνια ήταν στα Τ.Ε.Α. και κρατούσε το πολυβόλο. Αγάπησε το χωριό και θέλησε να προσφέρει ότι μπορούσε σε έργα στο χωριό και στους χωριανούς, παραμελώντας προσωπικά του θέματα. Φιλοξένησε στο σπίτι του Δασκάλους που διορίστηκαν στο χωριό, τους οδηγούς των Λεωφορείων της συγκοινωνίας, τους εκάστοτε Δικαστικούς αντιπροσώπους, τους οργανοπαίχτες και άλλους. Τάισε για αρκετό καιρό τους Μπουλντοζέρηδες, που δούλευαν στο Αρκουδόρεμα για το νερό.

Κράταγε τα κλειδιά πολλών σπιτιών χωριανών, οι οποίοι δεν έμειναν μόνιμα στο χωριό και πλήρωνε τους λογαριασμούς της ΔΕΗ και του Νερού, μέχρι την τελευταία στιγμή που πέθανε. Ήταν εξυπηρετικός προς όλους τους χωριανούς, μόνιμους και μη μόνιμους.

Χαρακτηριστική ήταν η πρόθυμη εξυπηρέτηση όλων στο Κοινοτικό τηλέφωνο και, όταν ο ίδιος δεν μπορούσε, έστελνε την αδελφή του, ή κάποιο από τα παιδιά του, για να ανοίξει το Κοινοτικό Τηλεφωνείο.

Όταν κινδύνεψε το Κοινοτικό τηλέφωνο να το πάρουν από το χωριό, έδωσε μάχες κι έκανε αγώνες και προσωπικές θυσίες για να το κρατήσει και το κράτησε.

Προσπάθησε με άγχος να τακτοποιήσει επαγγελματικά τα παιδιά του, αλλά δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει την προσπάθειά του. Ήταν φιλήσυχος άνθρωπος, πράος, κοινωνικός, ήρεμος, πρόσχαρος και διαλλακτικός, προσπαθώντας να μην τσακωθεί με κανέναν, να μη στενοχωρήσει κανέναν και να κρατά ισορροπίες μεταξύ των χωριανών.

Ο εκλιπών χρήσιμος και απαραίτητος χωριανός βρίσκεται τώρα στον ουρανό, στην αιώνια ζωή από την οποίαν ο Θεός «θα εξαλείψει παν δάκρυον από των οφθαλμών και ο θάνατος ουκ έσται έτι, ούτε πένθος, ούτε κραυγή, ούτε πόνος».

Οι χριστιανοί που πιστεύουν στο Θεό, γνωρίζουν ότι ο θάνατος είναι το τέλος του εφήμερου βίου και η αρχή της αιώνιας ζωής.

Ας είναι η μνήμη του αιωνία και ο Θεός να τον αναπαύσει εν σκηναίς δικαίων.

Το παρόν ελάχιστη αναφορά στη Μνήμη του Σωτήρη.

N.M.

Συνέχεια από προηγούμενα φύλλα

Σε πολλά δημοτικά τραγούδια βρίσκουμε ένα είδος λεπτού χιούμορ και σε πολλά μια ελευθεροστομία που, πρέπει να το πούμε δεν την βρίσκουμε στα λαϊκά παρά μόνο σε μερικές παρωδίες, όχι γνήσιες, σχετικές με παπάδες ή καλόγερους. Έχουμε π.χ.

Τα θυζάκια σου τ' ασπρούλια
πουν' αυγερινός και πούλια.
ή
Τα στήθη σου παράδεισος
(και το κορμί σου κρίνος
ή
Εγώ μουν όπου σουφέρα
(τους κόρφους άνω κάτω,
ή
Έβγα στο παραθύρι δεξ την
(γαρουφαλιά σου
και πότιζε την συχνά γάλα
(απ' τα θυζιά σου

ή αυτουνού που λέει ότι εκείνου που δεν τραβάει κουπί θα πάω στην αδελφή του

Και θα της κάνω γιο και κόρη

παρασιωπόντας εύγλωπτα όμως τον τρόπο που θα το κάνει.

Ακούστε ένα Κυπριακό περιγελαστικό

Έρωτα ποιός σ' εγέννησεν
(καταραμένον σόιν
τι ουλόν τζαι κάμνεις τον
(φονιάν, τον σκοτωμένον όι

Άλλο ένα μάλλον Ηπειρώτικο

Τέσσερα πορτοκάλια τα δυο
(σαπίσανε
ήρθα για να σε πάρω μα δεν
(μ' αφήσανε

Ένα Κρητικό

Θαρώ πεινώ μα γω διψώ, μα
(δε διψώ νυστάζω,
μα δε νυστάζω ξαγρυπνώ για

ΜΙΑ ΣΠΟΥΔΗ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

(σε κι αναστενάζω

γι' αυτόν που τάχει χάσει με τον έρωτα και δεν ξέρει τι του γίνεται

Και με το δαχτυλάκι μου δεν
(σάγγιξα ποτέ μου
μα πώς αγαπηθήκαμε μεγα-
(λοδύναμέ μου.

Οι Κρητικοί έχουν τα καλύτερα δίστιχα και συνηθίζουν όπως και οι Κύπριοι να κάνουν αγώνες όπου σε κάποιο γλέντι ή μια παρέα πειράζει την άλλη. Τα λεγόμενα τσαντίσματα. Αυτά συνηθίζονταν στα νησιά κυρίως σε γάμους όπου η παρέα του γαμπρού και της νύφης αντιλάσσαν αθώα πειράγματα που μερικές φορές ξέφυγαν και κατέληξαν σε συρράξεις ιδιαίτερα αν στη μια ή στην άλλη παρέα υπήρχαν ενδιαφερόμενοι που παραμερίστηκαν από τον ένα ή την άλλη από το ζευγάρι. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα που άκουσα μάλλον αυτοσχέδιο που όμως δείχνει τον τρόπο που φτιαχνόταν αλλά και την ευχέρεια που είχαν οι άνθρωποι αυτοί στην σπικοπλοκή. Λέγαν λοιπόν οι πρώτοι

Στον Ψηλορείτη έτσι ψηλά α-
(ντάμωσα ένα γαϊδούρι
Έλα έλα έλα αντάμωσα ένα
(γαϊδούρι
μα δεν το τσοίταξα καλά αν
(σούμοιαζε στη μούρη

και απαντούσαν οι άλλοι μετά από πολύ λίγη σκέψη

Ένα γαϊδούρι φίλε μου αντά-
(μωσες τσει πέρα
έλα έλα έλα αντάμωσες τσει

(πέρα
τσι έπρεπε συναδελφικά να
(πεις μια καλησπέρα.

Σε λίγο είχαμε και άλλη αψιμαχία

Ο Γιώργος μας λοιπόν παιδιά
(κοπέλι είναι πράμα
έλα έλα έλα κοπέλι είναι πρά-
(μα
κι από μικρό μικρό παιδί το
(πήαινε το γράμμα

Και η ατάκα των άλλων

Ωσάν εσένα έξυπνος στον
(κόσμο εν ειν άλλος
έλα έλα έλα στον κόσμο εν
(ειν άλλος
τσι αν εγώ το πήαινα μικρός
(εσύ το πας μεγάλος

Μια που είμαστε κοντά στην Κρήτη, θα ήθελα να θυμίσω ένα άλλο χαρακτηριστικό τα Ριζίτικα που τραγουδιόταν την εποχή του αγώνα (της επανάστασης) και στα οποία συνήθιζαν να μεταβιβάζουν μηνύματα μεταξύ οπληρχηγών χρησιμοποιώντας παρεφθαρμένες λέξεις. Θα ερμηνεύσω ένα γνωστό μάλλον σε όλους σας έντεχνο που είχε φτιάξει ο Μαρκόπουλος και τραγουδούσε ο Νίκος Ξυλούρης κατά την διάρκεια της επατείας. Έλεγγε λοιπόν

Ζαβαρα κατρα νέμια
ίλεος ίλεος ίλεος νεεεεμια

Λοιπόν το Ζάβαρα ήταν Λάβαρα αν αλλάζαμε το Ζ με Λ.

Το κάτρα σήμαινε ΚΑΣΤΡΑ αν προσθέταμε ένα Σ και νέμια ήταν σύντημηση του ανέμια. Δηλαδή τα ΛΑΒΑΡΑ και τα ΚΑΣΤΡΑ θα γίνουν ΑΝΕΜΙΑ ή αν θέλετε σε δεύτερο στάδιο. Το παλάτι που συμβολίζουν τα κάστρα και ο βασιλιάς που συμβολίζουν τα λάβαρα θα εξανεμισθούν θα φύγουν. Οι στρατιωτικοί ή οι συνταγματάρχες που κρατούν τα ΛΑΒΑΡΑ και κατέχουν τα ΚΑΣΤΡΑ τους στρατώνες θα εξανεμιστούν.

Είπαμε όμως πολλά επάνω στα τεχνικά χαρακτηριστικά του Δημοτικού Τραγουδιού, θα ήθελα να πούμε δυο λόγια για το Πνεύμα του. Άλλωστε γι' αυτό τα αναφέραμε, γιατί

όλα αυτά αλλά και όσα ενδεχομένως μας διαφεύγουν βοηθούσαν στο να διαμορφωθεί το πνεύμα του και εμάς μας βοηθούν να το διαπιστώσουμε. Το πνεύμα του τραγουδιού αυτού είναι το Πνεύμα του Έλληνα, δηλαδή η στάση του απέναντι στη ζωή.

Βλέπουμε ότι από όλα τα αγαθά επάνω στη γη το βασικότερο, μπροστά στο οποίο όλα περνούν σε δεύτερη μοίρα και χωρίς αυτό εκμηδενίζονται και του οποίου δεν δέχεται καμιά αλλοίωση η παραποίηση, είναι η ελευθερία της πατρίδος, γιατί χωρίς αυτήν δεν είναι δυνατόν να υπάρξει η ατομική.

Όταν τραγουδάει τον Κλέφτη, τραγουδάει την ατομική ευτυχία, δεν αναφέρει άλλες έννοιες ούτε εξυμνεί καμία κοινωνική ή Εθνική συνείδηση. Τον αγώνα για την ελευθερία τον θεωρεί καθήκον του ατόμου και αδιαφορεί για το τι κάνουν οι άλλοι. Μάχεται δε έστω και αν δεν έχει ελπίδα να νικήσει, γιατί δεν ανέχεται να ζει σκλαβωμένος. Εκεί διαφέρει το νόημα της δικής του θυσίας ότι δεν ξεκινάει με την πεποίθηση ότι θα κερδίσει, δεν λύνει μαθηματικές εξισώσεις πριν πάει να πολεμήσει έχει όμως τόσο απόθεμα καρδιάς, που συνήθως ανατρέπει τις εξισώσεις και νικά.

Μετά την αγάπη για την ελευθερία έρχεται η αγάπη για τη ζωή με όλα και όσα αυτή αποτελείται, δηλαδή Φύση, Ανθρώπους και μαζί η πίστη στις πνευματικές ή μάλλον τις ψυχικές δυνάμεις του ανθρώπου.

Αγαπάει τη φύση, γιατί είναι ο περίγυρος της ζωής του και του παρέχει τα αγαθά για να ζήσει μέσα της και την απολαμβάνει, την τραγουδά και της δίνει λαλιά και συνδιαλέγεται μαζί της. Αγαπά τους ανθρώπους και γι' αυτό διασκεδάζει ομαδικά, πολεμά αντάμα, τραγουδάει για να μοιραστεί τους καημούς και τις χαρές του μαζί τους, πίνεται από το χέρι μαζί τους και χορεύει.

Τέλος είναι εκείνος που χωρίς διδαχές και θεωρίες αλλά μόνος του με το ένστικτό του

έχει πειστεί ότι πίσω από την ύλη υπάρχει πνεύμα και ψυχή, και γι' αυτό επικαλείται την καρδιά, γι' αυτό βάζει τα άψυχα και μιλούν, τις ψυχές να αποκρίνονται από τον Άδη, τη συνείδηση να συνδιαλέγεται και να καθοδηγεί το παλικάρι. Γι' αυτό κάνει αισθητό το νοούμενο και πραγματικό το μη πραγματικό. Γι' αυτό έχει μια άμετρη ευαισθησία απέναντι στους ανθρώπους και στα πράγματα, σ' ένα βαθμό που μόνο στους Έλληνες βρίσκουμε και που μπορούμε να πούμε ότι μας πάει πιο κοντά στην Ανατολή και λιγότερο προς τη Δύση.

Δημοτικό τραγούδι έχουν σχεδόν όλοι οι πολιτισμένοι Λαοί. Θα είχε σημασία να κάνουμε μια σύγκριση ιδιαίτερα με τους γεγονικούς Βαλκανικούς λαούς τώρα που γνωρίσαμε το δικό μας. Κατ' αρχήν βλέπουμε ότι πολλούς μύθους των παραλλαγών τους βρίσκουμε στη βάση πολλών τραγουδιών άλλων Ευρωπαϊκών λαών.

Για τους περισσότερους υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις ότι πρωτοφάνηκαν στον Ελλαδικό χώρο. Γενικά όμως αν λάβουμε υπ' όψη ότι όλα σχεδόν τα Ευρωπαϊκά φύλα φύτρωσαν από το κοινό Ινδοευρωπαϊκό κλάδο, τότε είναι φυσικό να βρίσκονται ομοιότητες στο μυθολογικό φυτόριο απ' όπου προήλθε το υλικό που μεταφυτεύθηκε και άνθισε ο μυθολογικός κήπος του κάθε λαού. Τα αποκόμισαν δηλαδή οι διάφοροι λαοί από την προεθνική εποχή πριν διαχωριστούν σε εθνικά σύνολα, όταν ακόμη η μυθολογική Δεξαμενή ήταν κοινή. Η διαφορά έγκειται στον τρόπο που αξιοποιήθηκε και τα συμπεράσματα, οι καρποί προς τους οποίους έτεινε ο κάθε λαός.

Πολλές ομοιότητες βρίσκουμε επίσης στο πατριωτικό τραγούδι των Βαλκανικών λαών που αναπτύχθηκε σε μια περίοδο κοινής δοκιμασίας όπως ήταν η Τουρκοκρατία. Εδώ υπάρχει μια σαφής ε-

Συνέχεια στην 6η σελίδα

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ο Σύλλογος βοηθά το χωριό, διατηρεί τη σύσφιξη των σχέσεων των απανταχού συγχωριανών, τρέχει στους ασθενείς, παρευρίσκεται σε ευχάριστες και δυσάρεστες περιπτώσεις των συγχωριανών και καλλιεργεί την αγάπη των Νεχωριτών.

Εάν πιστεύεις και συ στα ανωτέρω, γράψου μέλος του Συλλόγου σου, για ηθική και υλική συμπαράσταση. Ο Σύλλογος είναι πάντα κοντά στους Νεχωρίτες, ας έρθουν και αυτοί κοντά του.

ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ ΟΛΟΙ
ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ
ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ
ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

Συνέχεια από την 5η σελίδα
 πρροή του Ελληνικού τραγουδιού, επειδή πρώτοι οι Έλληνες άρχισαν τον αγώνα αποτινάξεως του Τούρκου. Κάποια συγκριτική μελέτη έχει γίνει ανάμεσα στο Κλέφτικο Ελληνικό Τραγούδι και το Σέρβικο τραγούδι των Χαϊντούκων. Οι Χαϊντούκοι είναι ληστές ή κλέφτες που έζησαν στα βουνά για να αποφύγουν τη σκλαβιά και που στην κατάλληλη στιγμή έστρεψαν τα όπλα οργανωμένα κατά του Τούρκου και συνέβαλαν στην απομάκρυνσή του.

Βλέπουμε και σ' αυτά την αφήγηση των κατορθωμάτων ενός μόνου προσώπου, χρησιμοποιούν και εκεί πολλά εκφραστικά μέσα που βρίσκουμε στο κλέφτικο όπως επαναλήψεις, σταδιακή κορύφωση με τον θάνατο του πρωταγωνιστή, συναντούμε επίσης το γνωστό από τον ακριτικό κύκλο μακροχρόνιο χωρισμό αδελφών που μια έλξη του αίματός τους φέρνει να συναντηθούν υπό τραγικές συνθήκες κ.λπ.

Ομοιότητες βρίσκουμε επίσης στα άλλα τραγούδια των Βαλκανικών λαών όπως του γάμου, της αρπαγής της νύφης κ.α. που μπορούν να εξηγηθούν από το ότι στα Βαλκάνια διάφορες νομαδικές, κτηνοτροφικές πατρίες διέσχισαν την Χερσόνησο επί αιώνες από Βορρά προς Νότο και από Ανατολή προς Δύση ώστε συκροτιζόταν και λαοί με διαφορετική ανθρωπολογική προέλευση.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρίτες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 72.37.557 - 76.45.280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

Δεν είναι δυνατόν να είμαστε πλήρως ενημερωμένοι και στο χρόνο που πρέπει για τα κοινωνικά θέματα. Έτσι θα λείψουν και τα μικροπαράπονα που κάπου - κάπου ακούγονται.

ΜΙΑ ΣΠΟΥΔΗ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Βρίσκουμε μόνο μια πιο σκληρή αντιμετώπιση από μέρους των άλλων Βαλκανίων. Στο Ελληνικό τραγούδι, φερ' ειπείν, δεν βρίσκουμε να αναφέρεται η προδοσία ή η λιποψυχία είτε γιατί ήταν ασήμαντη για να αναφερθεί, είτε γιατί ήταν τόσο διαδεδομένη η απέχθεια εναντίον της ώστε δεν χρειαζόταν παλλαϊκή εκδήλωση για να αποτραπεί ή ακόμη γιατί οι Έλληνες δεν ήθελαν να θυμούνται και να αναφέρουν τέτοια δυσάρεστα περιστατικά, αφού αυτοί όπως είδαμε, όταν τραγουδούσαν ήθελαν να ξεσκάσουν. Βρίσκουμε όμως τέτοια στα σέρβικα όπως:

*Όποιος είναι σέρβος και έχει
 (πατέρα σέρβο*

(βλέπουμε την διαφορά ότι αυτός επικαλείται τον πατέρα ενώ ο Έλληνας από τη Σπάρτη ακόμα από τη μάχη έπαιρνε το όπλο και από αυτήν ζητούσε κουράγιο)

*και σέρβικο αίμα και μεγάλω
 (λωσε σέρβικα
 και δεν πάει στη μάχη του
 (Κόσσοβο
 αυτός απογόνους ποτέ δεν
 (θάχει
 απογόνους ούτε αρσενικούς
 (ούτε θηλυκούς
 κι' απου κάτω από το χέρι
 (του τίποτα δεν θα φυτρώσει
 ούτε κίτρινο κλίμα ούτε κυματιστό αραποσίπι
 να σαπίσει αυτός και τα παιδιά
 (διά του.*

Βλέπουμε επίσης την ομαδική κατάρα και μάλιστα κατά των παιδιών του, που δεν θα τη βρούμε ποτέ στο Ελληνικό τραγούδι.

Πάντως στα Ελληνικά και στα Σέρβικα τραγούδια συναντά κανείς ανθρωπισμό, σεβασμό στη γυναίκα και το παιδί, συμπάθεια για το φτωχό και το γέρο, πάθος για την ελευθερία, μεγαλοψυχία για τον πτημένο εχθρό.

Για να έλθουμε στα δικά μας θέλω να τονίσω ότι το Δημοτικό τραγούδι έπαψε να βγαίνει σήμερα, εκτός ίσως από ένα μικρό διάλειμμα στην κατοχή από την οποία δεν έχω δείγματα, γιατί έπα-

ψαν να υπάρχουν οι αντικειμενικές συνθήκες, η ομαδική δουλειά, το ομαδικό, πνεύμα, η ομαδική αντίσταση κ.λπ. έχει όμως επηρεάσει βαθύτατα τη μορφοποίηση των εκφραστικών μέσων όλων των μεγάλων τεχνικών του έντεχνου ποιητικού λόγου όπως τον Καβάφη, Κάλβο, Σικελιανό, Σεφέρη και Ελύτη.

Η επιροή φαίνεται τόσο στην θεματολογία όσο και στο πνεύμα και στα εκφραστικά μέσα, αλλά είναι αντικείμενο ολόκληρης μελέτης για τον κάθε ένα από αυτούς και δεν χωράει στα χρονικά όρια αυτής της ομιλίας.

Το Δημοτικό τραγούδι, από όσα είδαμε παραπάνω, είναι ηρωικό στο ύφος του, βαθιά επηρεασμένο από ρομαντικά στοιχεία, προβάλλει την ηρωική άμυνα του Ελληνικού Έθνους απέναντι στον εχθρό, την ατομική ευψυχία, την αγάπη προς την ελευθερία, εκθειάζει τα κατορθώματά του, κοπάει σε ένα μέλλον που το πιστεύει καλύτερο από το παρόν, υμνεί τους ήρωες που πεθαίνουν χαρίζοντάς τους την ποιητική Αθανασία, δικαιώνει τους ομαδικούς και τους ατομικούς αγώνες, εξυμνεί την αγάπη, χαίρεται τη φύση, και την ομορφιά, δίνει ελπίδα και κύρια δικαιώνει την αντρεία και την μεγαλοσύνη των πράξεων και του ήθους.

Αυτά όλα χαρακτηρίζουν τον Έλληνα, γιατί Έλληνας δεν είναι αυτός που γεννήθηκε σε κάποιο τόπο ή κατοικεί σ' αυτόν, αλλά Έλληνας σημαίνει ένα τρόπο ζωής, σημαίνει μια αίσθηση και μια αντίδραση στα πράγματα της ζωής σημαίνει μια συγκεκριμένη ευαισθησία. Αυτή η ευαισθησία είναι χαρακτηριστικό περισσότερο του ανατολικού ανθρώπου παρά του Δυτικού.

Ο Έλληνας όμως δεν πα-

ραδίνεται ολοκληρωτικά στις αισθήσεις και τις ευαισθησίες του όπως ο τυπικός Ανατολίτης, αλλά μ' αυτές υπηρετεί το Λόγο, τη Λογική κι γι' αυτό σ' αυτή τη γαλάζια λεκάνη που λέγεται Αιγαίο, που ενώνει και χωρίζει συνάμα τρεις ιστορικές ηπείρους συντελέστηκαν ανέκαθεν οι πιο τολμηρές και γόνιμες συναντήσεις του πνεύματος. Γιατί ο Έλληνας μπόρεσε ανέκαθεν να παντρέψει τα ανόμοια. Γιατί ανέκαθεν βρέθηκε μπροστά σε καταλυτικά διλήμματα και επιλογές, όχι ανάμεσα στο καλό και στο κακό που δεν έχει πρόβλημα πιο να διαλέξεις, αλλά διλήμματα να διαλέξει ανάμεσα σε δυο καλά.

Μόνο αυτός μπόρεσε να παντρέψει την ευαισθησία με τη Λογική, την αγάπη με το δίκαιο, το νόμο της Αγάπης (τον χριστιανισμό) που δεν ξέρει από δίκαιο, γιατί αγκαλιάζει όλους παίσαντες και μη, με το νόμο της δικαιοσύνης που δεν ξέρει τι θα πει αγάπη.

Ο Έλληνας έφτιαξε τη Δημοκρατία και το διάλογο που καταργεί την ατομική γνώμη και την υποτάσσει στη γενική και ο ίδιος υπήρξε πιο άτομο από κάθε άλλη ανθρώπινη ύπαρξη.

«Εμείς οι Έλληνες έλεγε ο Κόντογλου, είμαστε ένα γένος πονεμένο, βασανισμένο και γι' αυτό ότι κι αν φτιάξουμε έχει αίμα μέσα του και βάθος, επειδή ο πόνος είναι βα-

θύ πράμα».

Γι' αυτό, πιστεύω ότι σήμερα που στον κόσμο γκρεμίστηκαν οι στόχοι, γιατί χώρισαν το πνεύμα από το συναίσθημα, τώρα που η Τεχνολογία έφυγε τόσο μακριά από τις καρδιές, που έλειψε η μεταφυσική πίστη και η πίστη στο λόγο του ανθρώπου, τώρα που τη Λογική αντικατέστησε η τύχη και τον ανθρώπινο νου ο ηλεκτρονικός εγκέφαλος, τώρα χρειάζεται ο Έλληνας να ξαναπαντρέψει τα ανόμοια και να προσαρμόσει τις ιδέες για να δώσει στον κόσμο νέους στόχους διορθώνοντας πρώτα τα άτομα και μετά αυτομάτως θα διορθωθούν και οι πολιτείες.

Όπου βρίσκουμε να λατρεύονται οι ίδιες αξίες που βρήκαμε στο Ελληνικό Δημοτικό τραγούδι, όπου η λαϊκή ψυχή έχει την ίδια ευαισθησία, εκεί είναι χωρίς αμφιβολία Ελλάδα και εκεί πρέπει να φθάσουν κάποτε τα σύνορά της.

Ζητώ συγγνώμη αν σας κούρασα με την πολυλογία μου, γιατί ήθελα να εξαντλήσω ορισμένα βασικά πράγματα σχετικά με το Δημοτικό Τραγούδι και δεν μπορούσα να περιορίσω την ομιλία μου περισσότερο χωρίς να τα αφήσω απ' έξω.

Ζητώ συγγνώμη από όσους ενδεχομένως ήθελαν περισσότερες λεπτομέρειες ή αποδείξεις, που δεν τις έδωσα, γιατί αν το έκανα θα εκτεινόταν υπερβολικά πολύ ο χρόνος αυτής της ομιλίας και θα γινόταν αβάσταχτα κουραστικός.

Σας ευχαριστώ όλους για την υπομονή να με ακούσετε.

ΜΠΑΜΠΗΣ ΗΣΑΪΑΣ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΔΩΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟ ΑΓΟΡΑ

Θόδωρος Κασιώτης
 Χρήστος Γ. Τσέλιος
 Γεώργιος Φούρλας
 Ιωάννης Δ. Μάλλιος
 Γεώργιος Καλαθάς
 Μαρία Π. Βλάχου
 Κων/νος Σ. Μασγάλας
 Βούλα Καλλιά
 Κων/νος Σαλτός
 Γεώργιος και Βάλια Αλ. Φλώρου
 Ανδρέας και Γεωργία Ασημάκη
 Στέφανος Ασημάκης
 Σωτήριος Αλπογιάννης
 Σωτήριος Αλπογιάννης

Επίσης η κ. Γεωργία Ανδρέα Ασημάκη συγκεντρώνει δώρα με πρωτοβουλία της και από τους κάτωθι στη Λαμία:

- 1) ΗΛΕΚΤΡΑΓΟΡΑ ΜΟΚΑ Α.Ε.Ε.
- 2) ΦΩΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
- 3) Γ. ΖΑΓΓΟΥΒΑΣ
- 4) ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΒΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ
- 5) ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΑΤΣΟΣ

Ευχαριστούμε θερμά όλους για την προσφορά τους.
 ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΤΕ
 ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ
 ΜΕ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Κάνοντας λίγο χιούμορ με τα «εύθυμα πολιτικά ανέκδοτα», βιβλίο του αγαπητού μου φίλου και λογοτέχνη, παλαίμαχου δικηγόρου Αντώνη Χρονόπουλου, παραθέτω μερικά καυστικά...

Προλογίζοντάς το ο κ. Γιάννης Ζίγδης, πρόεδρος της ΕΔΗΚ, συμφωνεί, πως, όχι μόνο διασκεδάζει κανείς, αλλά πως πρέπει κάποτε, να απαλλαγούμε απ' τη διεστραμμένη εφαρμογή του δημοκρατικού πολιτεύματος της «πελατειακής» αυτής σχέσης πολιτών και αφελών...

Υποψήφιος που έταζε και... αμελέτητα.

Ένας υποψήφιος του Νομού Φθιώτιδος πήγε σ' ένα χωριό του Δομοκού. Μαζεύτηκε ο κόσμος. Αφού μίλησε για τα γενικά ζητήματα της Επαρχίας και του χωριού, τα οποία θα ταχτοποιούσε, φυσικά αμέσως μόλις θα εκλεγόταν βουλευτής, άρχισε να δέχεται έναν έναν ψηφοφόρο χωριστά, για να ακούσει, τι ρουσφέτι ήθελε ο καθένας. Πρώτος παρουσιάστηκε ο πρόεδρος της Κοινότητας.

— Εσύ τι θέλεις πρόεδρε;

— Εγώ θέλω να γίνει το γεφύρι στο δρόμο, που χρησιμοποιούμε, για να μη θαλασσοπνίγονται οι χωρικοί, όταν το χειμώνα κατεβάζει το ποτάμι.

— Λογικό το αίτημά σου και θα γίνει αμέσως μετά τις εκλογές. Γράψε, λέει στο συνοδό του, που εκτελούσε και χρέη γραμματέα. Γράψε, ένα γεφύρι στη θέση ρεματιά.

Ο επόμενος ζήτησε ένα μουλάρι, γιατί το δικό του, το είχε πάρει ο στρατός με την επίταξη.

— Γράψε, λέει ο υποψήφιος βουλευτής: ο κ. Μπα... θέλει ένα μουλάρι.

Ο τρίτος ζήτησε κάτι άλλο και όλοι στη συνέχεια

κάτι ζητούσαν και ο υποψήφιος τους βεβαίωνε όλους, ότι θα το έχουν. Ο γραμματικός σημείωνε δίπλα στο όνομα και την επιθυμία του καθενός. Σε κανένα δεν αρνήθηκε το ρουσφέτι. Όλα θα γίνουν, τους έλεγε, αλλά μετά τις εκλογές.

Τελευταίος παρουσιάστηκε ένας ψηφοφόρος πολύ διστακτικός.

— Εσύ τι θέλεις; τον ρώτησε ο υποψήφιος.

Εκείνος δίσταζε να μιλήσει, αλλά, όταν τον πίεσε, ψιθύρισε.

— Εγώ θέλω... όρχεις, γιατί δεν έχω.

— Τί είπες; Όρχεις;

— Μάλιστα, κύριε Βουλευτά...

— Και πως γεννήθηκες, εσύ άντρας, χωρίς να έχεις τέτοια διακριτικά;

— Είχα, κύριε βουλευτά, αλλά δυστυχώς τα έχασα στον πόλεμο. Με χτύπησε ένα θραύσμα οβίδας και στο Νοσοκομείο, που με μετέφεραν, μου τα έκοψαν, γιατί ήταν κατεστραμμένα.

Ο υποψήφιος, μόλις συνήλθε απ' την απροσδόκητη απαίτηση του ψηφοφόρου τον βεβαίωσε:

Καλά, μείνε ήσυχος, θα γίνει κι αυτό, με την συνηθισμένη λεζάντα: Μετά τις εκλογές.

Ύστερα στράφηκε στο γραμματικό του.

— Γράψε, τον διατάζει.
— Τι να γράψω, κύριε βουλευτά;

— Αυτό που διατάζει ο κύριος και όπως ακριβώς το λέει.

Πάλι ο γραμματικός κόμπιαζε.

— Τι διατάζει;

— Αυτό που είπε. Τι νομίζεις ότι θα πάρουν. Όλοι αρ... θα πάρουν!

Πρόκειται, φυσικά, για τη γνωστή αντρική λέξη, που δε γράφεται, την οποία λένε, όταν θέλουν να εκμηδενίσουν κάποιον ή κάτι, που συνοδεύεται και από την ανάλογη χειρονομία, που κάνουν σ' αυτές τις περιπτώσεις.

★

Μετά τα μεσάνυχτα, όταν τα υπό ψήφιση νομοσχέδια δεν παρουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον, οι πατέρες του Έθνους το σκάνε. Ούτε που τους παίρνεις χαμπάρι πως εξαφανίζονται.

Ένα βράδυ, αργά, βλέποντας ο βουλευτής Κάππος ότι είχαν απομείνει μόνον τέσσερεις, λέει στον προεδρεύοντα Κρητικό.

— Νομίζω, κύριε πρόεδρε, ότι δεν έχουμε απαρτία. Τρεις κι ο Κούκος μείνουμε.

Και αμέσως μετά, ξεχωρίζοντας ανάμεσα στους εναπομείναντες τον βουλευτή Κόρακα διορθώνει: 'Η μάλλον τρεις κι ο Κόρακας...

★

Ο Ροϊδης για τον Άγγελο Βλάχο είπε:

«'Ηκιστα μεν άγγελος τα μάλα δε βλάχος».

(Ανέκδοτο από αυθεντικές διηγήσεις του άλλοτε αρχηγού της Ν.Δ. Γεωργίου Ράλλη).

★

Ο Τσώρτσιλ είπε ότι: Ο πολιτικός πρέπει να έχει, το δέρμα του ιπποπόταμου, τη μνήμη του ελέφαντα, την υπομονή του κάστορα, την καρδιά του λιονταριού, το στομάχι νυχτερίδας και το χιούμορ της καρακάζας.

ΒΑΣΩ ΚΟΥΒΕΛΑ

ΜΑΝΑ ΓΗ

Μάνα γη, είσαι εδώ,
για σένα θέλω, λαχταρώ
τώρα να μεγαλουργήσω
το ποθώ και δεν θ' αργήσω

Γη των προγόνων είσαι
ότι καλύτερο υπάρχει, ζήσε
την ψυχή μου αγγίζεις
που με βλέπεις δακρύζεις

Είμαι απ' τη νέα γενιά εγώ
πάντα θα σε προσκυνώ,
σεβαστοί οι νόμοι σου θά 'ναι
αλλά πρόσεχε και κάνε

αγαπητοί νάναι στα παιδιά
κράτησέ τα αγκαλιά
δείξ' τους τη χρυσή μορφή
σου
πές τους ότι είν' η δύναμή
τους.

Όποιος το χώμα σου φιλάει
και την Παναγία προσκυνάει
όλα στη ζωή του θα
πετυχαίνει]
του κόσμου όλα θα
ομορφαίνει

Κι όταν μακριά θα φύγω
και γι' αλλού φτερά ανοίγω
πάντα θα σ' έχω οδηγό μου
φύλακα και άγγελό μου.

ΚΙΚΗ ΝΤΟΥΖΟΥ -
ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ο «ΠΑΛΙΟΣ» Ο ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

Τον έβλεπε ο 'Ηλιος,
Δεν τον έκαιγε
Με το σκοτάδι και το φώς
ήτανε συνεργάτης

Ο φωτογράφος ο παλιός
συνήθως σε πλατεία
Άγιος ιδρώτας, ζωντανός
Γλυκά τον έλουζε
'Ορθιος στη ζωή,
...σκυφτός

Τέχνης εργάτης

Ο φωτογράφος ο παλιός
διάλεγε τη γωνία
Σαν άνθρωπος ο ουρανός
θύμωνε... γέλαγε
Κί' αυτός πιστός όσο θνητός
Στιγμών προστάτης

Ο φωτογράφος ο παλιός
στην τότε κοινωνία
Κάθε παρόν σαν παρελθόν
στο μέλλον πέραγε
Αποθανατικός ήταν Θεός
όλος αγάπη

Ο φωτογράφος ο παλιός
με φωτογραφία

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ. ΜΑΝΤΗΣ

ΓΙΑ ΓΕΛΙΑ

— Δεν μου λές μπαμπά,
τους λύκους τους φοβάσαι;

— Όχι, παιδί μου.

— Τις αρκούδες;

— Ούτε.

— Τα τσακάλια;

— Όχι, όχι.

— Τα λιοντάρια;

— Ούτε αυτά.

— Μα τι στο καλό, δηλαδή μόνο τη μαμά φοβάσαι;

★ ★ ★

— Καλημέρα γιατρέ...
Εδώ και λίγο καιρό δε βλέπω καλά...

— Αυτό πια φαίνεται...
Εγώ είμαι η νοσοκόμα!

★ ★ ★

Στην εκκλησία ο παπάς
κάνει κήρυγμα για τη Δευτέρα Παρουσία.

Όποιος θέλει να δημοσιεύει κάποιο άρθρο, γνώμη, παράπονα (ενυπόγραφα ή όχι), να μας τα στέλνει στο γραφείο του Συλλόγου ταχυδρομικώς ή να τα παραδίδει σ' οποιοδήποτε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου.

Διαβάζετε

ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Είναι δική σας

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΛΙΕΣ

Το πάθημα της Κίτσαινας

— Αν' ξι, ρε μάνα, ου Κώστας ζις είμι... Δε μι γνου-ρί'εις...

Ήταν ο Κώστας της θειας - Κίτσαινας, που «βρόνταγε» την πόρτα και έλεγε στη μάνα του να του ανοίξει, για να μπει.

Βαθιά πια μεσάνυχτα...

Η Κίτσαινα περίμενε αποβραδής, να 'ρθει ο Κώστας της από τα «μαγαζιά», να φάνε «νια χασιά κι να κειταστεί, για ν' απουλύσει του κόκκαλο τ'ς», μα ο γιός της δεν έλεγε να 'ρθεί.

Έμπλεξε με την παρέα του, όλα παλικαράκια απάνω στα καλά τους.

Έπαιξαν χαρτιά, είπανε το ένα, σχολίασαν το άλλο, ήπιανε το ένα, τραβήξανε το άλλο και κόλλησαν εκεί στο ρακοπότηρο.

Η Κίτσαινα καρτέρεσε, καρτέρεσε, σαν είδε πως ο γιος της δεν έλεγε να «μαζωχτεί», έφαγε το φτωχικό της, έκαμε το σταυρό της, σύρτωσε την πόρτα και έπεσε παραφωτιά να κοιμηθεί.

— Δεν έχει μυαλό αυτήνο του πιδί..., μουρμούρισε και τσολιάστηκε την τσεργοπούλα της.

Πέρασε ώρα πολλή, λαλήσανε τα πρώτα τα κοκόρια και τότε ρώτησε κάποιος από του Κώστα την παρέα:

— Τι ώρα είναι, ρε παιδιά;

Έβγαλε το ρολόι ένας από τη συντροφιά και διάβασε τους δείχτες.

— Μία και τέταρτο ακριβώς.

— Τι λες, μωρέ... Πήγε μία η ώρα...

Πάει θα μι κλειδώσ' όξω η Κίτσαινα απόψε, είπε σα σοβαρά και σαν αστεία ο Κώστας, που ήξερε τη μάνα του πόσο ήταν αυστηρή σε τέτοια πράματα.

— Σώπα καημένε, νουρίς είναι ακόμα...

— Βρε τι νουρίς... Σ'κωθεί τι...

Σηκώθηκαν, καληνύχτισαν ένας τον άλλο και το διάλυσαν.

Κατέβαινε τώρα το σοκάκι τρέχοντας ο Κώστας, λες κι ήθελε να κερδίσει το χαμένο χρόνο.

Έφτασε στο σπίτι.

Ανέβηκε νυχοπατώντας τα σκαλιά και έφτασε στην πόρτα. Σπρώχνει απαλά ν' ανοίξει πατώντας συγχρόνως αθόρυβα το μάνταλο. Ήθελε να μπει δίχως να πάρει είδηση η Κίτσαινα, μα η πόρτα ήταν συρτωμένη.

Χτυπάει σιγανά. Καμιά α-

πάντηση...

Ξαναχτυπάει τώρα δυνα-τότερα. Τίποτα...

— Μάνα, ρε μάνα, φώναξε. Έλα ν' ανοίξ'.

Καμιά φωνή...

Χτυπάει τώρα βροντερότερα. Η πόρτα τράνταξε.

«Πάει θα γκρεμίσ' τ'ν παλιόπορτα απόψι», σκέφτηκε η Κίτσαινα και αποφάσισε να «απ'λοηθεί».

— Ποιος είναι;... ρώτησε με περιέργεια προσποιητή.

— Ιγώ είμι... Έλα ν' ανοίξ'...

— Ποιός ισύ;... Τι θέλεις τέτοια ώρα κι χτυπάς; Α-ϊ σύρι στ' στράτα σ' χ'στιανέ μ'...

— Τι λες, ρε μάνα; Είσι ξαλοϊσμένη; Δε μη γνωρί'εις; Ι-γώ ου Κώστας είμι...

— Ποιός Κώστας;...

— Πάλε τα ίδια... Αν' ξι, ρε μάνα, ου Κώστας ζις είμι, του πιδί σ'...

— Άϊ στη δ'λειά σ', χ'στιανέ μ'... Ου γιος ου δ'κός ζιμ δε γυρίζ' όξου απ' του σπίτι τ' τέτοια ώρα, είπε η Κίτσαινα τονίζοντας ιδιαίτερα το «ου γιος ου δ'κός ζιμ».

— Τι λες, ρε μάνα, είσι μι τα καλά σ';... Έλα αν' ξι.

Η Κίτσαινα δε «ματάκρινε».

Βρόντηξε ξαναβρόντηξε ο Κώστας, έκρινε ξανάκρινε, καμιά απάντηση.

Άλλο κοντά κατέβηκε τη σκάλα και απομακρύνθηκε. Τον άκουσε που έφευγε η Κίτσαινα κι είπε ικανοποιημένη:

— Να κάτσ' απόξου νια βραδιά ου κιαρατάς, να μάθ' ν' αργεί στα μαγαζιά, και καλοπιστρώθηκε στο τσόλι της. Ησυχία απλώθηκε ξανά.

Κι η κουκουβάγια, που το 'λεγε πρωτύτερα απ' τή μεγάλη καρυδιά, σταμάτησε ακούγοντας τους χτύπους και το νυχτερινό διάλογο της Κίτσαινας με το γιό της.

Κάποια στιγμή ακούστηκε απ' το κατώι βέλασμα οξύτατο.

— Μπεεεεεε, μπεεεεε, «ρεκοβέλαξε» η Μόρφω της γριάς.

— Πάει κρεμάσ'κι απόψι η παλιόγίδα, μουρμούρισε η Κίτσαινα και πετάχτηκε από το στρώμα.

Ανάβει το λυχνάρι και ποδοτσακίστηκε να φτάσει στο υπόγειο.

Δυο δυο κατέβαινε τα σκαλοπάτια, για να «βοδώσει» την κατσίκά της.

Ανοίγει την πόρτα και μπαίνει στο κατώι. Όλα εκεί

μέσα ήταν ήσυχα.

Η μία γίδα αναχάραζε μακάρια κι η άλλη παρακεί, μόλις την είδε, έκαμε με παράπονο:

— Μεεεεεε, λες κι ήθελε να πει τον πόνο της.

— Σαν τι 'νειρεύεσαν, μωρή μαγκούφα, κι ρικουβέλα-ξίς, που να σι μάσει ου ψόφους;

Μι ξιφώλιασις απ' τα τσόλια μ'... τη μάλωσε τρυφερά η Κίτσαινα και της χάιδεψε το κεφάλι της. Κοίταξε τα σκoiνιά, που ήταν δεμένες, μην ήταν τυλιγμένα στο λαιμό τους. Δεν είδε τίποτα το ύποπτο.

Σήκωσε το λυχνάρι να φτάσει το φως σ' όλες τις αγκωνές του κατωγιού. Έρριξε μια ματιά τριγύρω, μην μπήκε κανένα «ζ'λάπ' από π'θενά». Δεν είδε τίποτα. Τράβηξε την πόρτα πίσω της και βγήκε.

Ανέβηκε τις σκάλες. Φτάνει στο κεφαλόσκαλο. Κάνει ν' ανοίξει, μα η πόρτα δεν υποχωρούσε.

Την τράνταξε με δύναμη. Κανένα αποτελεσμα.

— Ποιός είναι;... ρωτάει ο Κώστας από μέσα.

— Ισύ μαντάλωσις, μωρέ αχρόνιαγο; Έλα ν' ανοίξ' τώρα κι άσε τα χορατά.

Τι είχε γίνει.

Ο Κώστας, όταν δεν του άνοιξε η μάνα του να μπει, κατέβηκε στο κατώι δίχως θόρυβο, έπιασε τη γίδα απ' τ' αφτιά και της τα τράβηξε με δύναμη. Η γίδα πόνεσε και βέλαξε.

Ύστερα, όταν άκουσε τη μάνα του να κατεβαίνει, να δει τι έπαθε η κατσίκά της, πετάχτηκε απ' το κατώι, και, όταν μπήκε η γριά, ανέβηκε γοργά τη σκάλα, βρίσκει την πόρτα ανοιχτή, μπαίνει μέσα στο σπίτι, συρτώνει την πόρτα πίσω του και κάθεται στο παραγώνι, προσμένοντας ν' ανεβεί η μάνα του.

— Έλα, μωρέ, ν' ανοίξ', φώναξε πάλι θυμωμένη η Κίτσαινα.

— Ποιός είναι;... ξαναρώτησε ο Κώστας.

— Ιγώ είμι... Άσε τα χόρατα κι έλα ν' ανοίξ'...

— Άιτι, κυρά μ', στ' στράτα σ'. Η μάνα η δ'κή μ' δε σιργανάει τέτοια ώρα όξω απ' το σπίτι τ'ς.

— Καλά να μ' κάμ'ς, μωρέ απρόφταγο, παραδέχτηκε την ήττα της η Κίτσαινα. Άϊ έλα ν' ανοίξ' τώρα κι αν ματαργή'εις τα ματαλέμι...

π.μ.

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΑ

Η ΣΙΩΠΗ

- ★ Ο λόγος είναι αργυρός και η σιωπή χρυσάφι.
- ★ Αργυρό το μίλημα και χρυσό το σόπα.
- ★ Ασημένια μου μιλιά χρυσή μου βουδαμάρα.
Άρα η σιωπή είναι χρυσός.
- ★ Όποιος μιλάει χωρίς να σκέπτεται, μοιάζει με κείνον που πυροβολεί χωρίς να σκοπεύει.
- ★ Ο έξυπνος ξεχωρίζει από το βλάκα, ιδίως από εκείνα που δεν λέει.
- ★ Μην αντιλέγεις ποτέ σ' έναν βλάκα κινδυνεύεις να του μοιάσεις.
- ★ Ένα σεντούκι ξεκλείδωτο φανερώνει πως δεν κρύβει θησαυρό και ένα στόμα πάντα ανοιχτό φανερώνει πως δεν έχει τίποτε πολύτιμο να πει.
- ★ Είπε η γλώσσα της κεφαλής:
- Καλημέρα. Και η κεφαλή απάντησε:
- Αν φέρεσαι εσύ καλά τότε θα έχω καλή μέρα.
- ★ Πρέπει κανείς να στρέφει τη γλώσσα του επτά φορές μέσα στο στόμα του πριν μιλήσει.
- ★ «Η γλώττα μη προτρεχέτω της σκέψεως». (Χείρων).
- ★ Ο Θεός έβαλε τα δόντια μπροστά από τη γλώσσα για να την δαγκώνουν.
- ★ Όσο περισσότερα λες τόσο λιγότερα θυμούνται οι άνθρωποι.
- ★ «Μη λέγεις δια πολλών ολίγα, αλλά πολλά δι' ολίγων». (Πυθαγόρας).
- ★ Με το πέρασμα της ζωής μαθαίνουμε να σωπαίνουμε, αφού προηγουμένως μαθαίνουμε να μιλάμε.
- ★ Τέσσερα πράγματα δεν γυρίζουν πίσω. Ο λόγος που ξεστόμισες, το βέλος που εκτόξευσες, η μέρα που έδυσε, η ευκαιρία που χάθηκε.
- ★ Να μιλάς, όταν πρέπει με ακρίβεια, για να σε προσέχουν. Να σιωπάς για να σε εκτιμούν.

Η ΦΙΛΙΑ

- ★ Πολλές φορές σύντομες στιγμές σφυρηλατούν μακρές φιλίες.
- ★ Ένας φίλος που δεν έχει δοκιμαστεί είναι σαν άσπαστο καρύδι.
- ★ Η φιλία είναι αγάπη χωρίς φτερά και σ' αυτό διαφέρει από τον έρωτα. Και γι' αυτό αφτέρουγη καθώς είναι παραμένει πιστή και διατηρείται περισσότερο χρόνο από τον έρωτα.
- ★ Τη φιλία να την αράξεις στην πέτρα και να φρεσκάρεις το χάραμα κάθε τόσο. Την έχθρα να την χαράξεις (να την γράφεις μάλλον) πάνω στον πάγο και να την βάξεις στον ήλιο.
- ★ Τρία πράγματα πάντα είναι λιγότερα από ότι νομίζουμε ότι έχουμε. Η εξυπνάδα μας, οι αρετές μας και ιδίως οι ειλικρινείς φίλοι.
- ★ Δεν είναι τα πλούτη φίλοι, αλλά οι φίλοι πλούτος.
- ★ Όταν καμιά φορά μπαίνει απ' την πόρτα η φτώχεια, δγαίνει από το παράθυρο η φιλία.
- ★ Η καλή φιλία είναι καλύτερη κι από συγγένεια.
- ★ Ο φίλος που μας κρύβει τα ελαττώματά μας, είναι λιγότερο χρήσιμος από τον εχθρό, που μας τα φανερώνει.
- ★ Ο φτωχός φίλος, γρήγορα λησμονιέται.

ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΕ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

Όπου κι αν βρίσκεσαι, μην ξεχνάς το Χωριό μας.

Βοήθησέ το όσο μπορείς κι όταν μπορείς,

για να το βρεις καλύτερο σαν ξαναπάς.